

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Aqvæ Vitæ, De Fontibvs Salvatoris. hoc est, Doctrina
Evangelica De Meditatione mortis**

Kispenning, Henricus

Antverpiæ, 1583

Quomodo oraturi Affectus dirigendus & componendus: D. Basilij Mag.
Admonitio. j.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46214)

LIBER QUINTVS.

SIVE

PRECATIONES PIÆ,

IN MORBO, AC MORTIS
periculo dicendæ, & in Passionem Do-
mini nostri Iesu Christi Meditationes: ad
iuuandum ægrotum accommodatæ.

Quomodo oraturi Affectus dirigendus & compo-
nendus: D. Basilij Mag. Admonitio.

CAP. I.
Constit.
exercitoria-
rum cap. 1.

RATIONIS duo sunt modi: alter
Glorificationis cum humilitate, alter
Petitionis illo inferior. Orans igno-
re statim ad petitionem deueniat, quod
quod si non feceris, detegis propositum
tuum, quod à necessitate coactus Deum
adoras. Vbi itaque incipis orationem, sine terram, tran-
scende caelum, relinque omnem visibilem & inuisibilem
creaturam, & incipe à glorificatione Conditoris ver-
uerforum, Benedico te Domine longanimū & toleran-
tem malorum: qui pateris me quotidie peccantē, & da-
nobis omnibus pœnitentia potestatem. Propterea cum
taces ac sustines nos Domine, ut te generis nostri saltem
disponentem glorificemus: qui aliquando per timorem,
aliquando per admonitionem, aliquando per prophetas,
postea verò per presentiam Christi tui nos visitasti. Tu
enim fecisti nos, & non ipsi nos: tu es Deus noster. Cum
autem glorificaueris ut potes & miseris laudem ad
Deum: tunc incipe cum humilitate, & dic: Ego quidem
Domine

Domine, non sum dignus ut loquar coram te, quia valde peccator sum. Gratias ago tibi, quod patiens fuisti ob peccata mea, & usque ad hoc tempus me impunitum dimisisti. Ego enim dignus eram olim innumera mala pati, & a facie tua abici. Verum tolerans malorum benignitas tua erga humanum genus patiens fuit ob me. Gratias ago tibi, etiamsi non sum sufficiens ad gratiarum actionem, pro illa malorum tolerantia tua. Tunc deinceps pete, quod debes petere: non divitias, neque gloriam terrenam, non corporis sanitatem. Ipse enim te fecit, & tua salutis curam gerit: & novit quod unicuique conducit, sine sanum esse, sine agrotare. Sed pete quemadmodum tibi preceptum est, Regnum caelorum: & de necessitate corporis tui, ipse curat. Munificentissimus est enim Rex noster, & indignatur si quis parvum quid ab ipso petat. Pete ergo tibi ipsi digna Rege Deo: petens autem digna Deo, ne desisteris donec accipias. Hoc enim innuit Dominus in Evangelio, Luca 11. Exemplum enim sumit ab homine ad hominem, ut discas nunquam desperare, ut ubi petieris & non acceperis, non desistas donec accipias: & patienter pulsa ostium Domini. Omnis enim qui petit accipit: & qui quatit inuenit: & pulsanti aperietur. Vis discere o dilecte, quomodo patientes fuerint sancti, & non desperarunt? Ad Abraham dixit Deus: Tibi dabo terram hanc & semini tuo post te, & velut sidera caeli, sic erit semen tuum, quod non enumerabitur. Et praeteriit multus annorum numerus, & mortificata fuit ipsius natura: praeforis autem ipsius erat mors, & non dixit, Domine semper mihi filios promittis, & patrem me omnium gentium futurum praedicis: falsa est promissio tua. duo enim senes qualem spem habemus? Non dixit haec, non cogitavit, sed fide incommuni permansit: & aetate quidem senescebat, spes autem iuvenescebat.

Mat. 6.

Genes. 15.
Roman. 4.

V.S.
P. I. A.,
RTIS
m Do-
ones: at
ta.
compo-
odi: alter
ate, alter
ns igitur
emias, et
roposita
es. Deum
am, trau-
ni: solum
oris va-
tolerare
& dat
rea cum
i saltem
timorem,
ropheta,
ra. Tu
ter. Cuius
ndem ad
o quidem
Domine

inueneſcebat. Deus eſt, inquit, qui promiſit. Ipſe eſt qui etiam impoſſibilia poſſibilia facit. Imitare fidem Abraha. Qui illi promiſit multiplicare ſemen ipſius, etiam nobis promiſit petentibus exhibere petitionem noſtram: dicit enim, Venite ad me omnes, qui laboratis & onerati eſtis, et ego reficiam vos. Nam cum tu longe ab ipſo abeſſis, ob languentem te & peccati onere granatum, miſericordia motus, te accerſiuit, vt te onere leuaret, & de cateris requiem largiretur.

Math. 11.

Precatio in Morbo, & alia quauis Afflictione.
Ex Tobia cap. 3.

CAPVT
II.

Iuſtus es Domine, & omnia iudicia tua vera ſunt, & omnes viae tuae miſericordia & veritas. Et nunc Domine memor eſto mei, & ne vindictam ſumam de peccatis meis, neque reminiſcaris delicta mea, vel parentum meorum: quonia non obediuius preceptis tuis. Et nunc Domine ſecundum voluntatem tuam fac mecum: & praecepe in pace recipi ſpiritum meum.

D. Auguſtini Precatio, pro Patientia in Afflictione, vel Morbo.

CAPVT
III.

Ex lib. Meditationum,
cap. 38.

Pſal. 118.
1. Pet. 5.

Miſerere Domine, miſerere pie: miſerere mihi miſerrimo peccatori, indigna agenti, & digna patienti. Si penſo malum quod feci, non eſt tantum quod patior: grauius eſt quod commiſi, lenius eſt quod tolero. Iuſtus es Domine, & rectum iudicium tuum: & non eſt vlla iniquitas in te. Tibi cura eſt de omnibus, praecepu de ſeruis tuis, qui totam ſpem ſuam poſuerunt in ſola miſericordia tua. Idcirco obſecro & ſuppliciter rogo, vt non facias mihi ſecundum peccata mea, quibus iram tuam merui: ſed ſecundum magnam miſericordiam tuam, qua ſuperant peccata etiam totius mundi. Tu Domine,